

מי שהיה פרק תשיעי פסחים

מפורת הש"ם

נו נ. דמייך בפסח צניע: נ. פטוח
 מץ מלפני ע"ה מושך וממקן עמו נצחים
 תחת טליתו ומגן לירטה הוא מושך מימי קין
 כל ביצעת שפיטה נ. נ. לאכיה יהונתן ר' יריב
 לדמונעמי מלן מחתה: אכזרי יפה
 נכס. דיזס שטגהלו מן סגולות:
 כייל פטוח אב כמו שטמס נוגנס
 נטולר ביל המקדש חן וויזן נ.
 נזיע חג לאכשען סיירן קוץ מלני
 בסיסים נל קיימון: גילה במאנו

להג. כנון נל' גל' חכilm פסם ס"י
סהילינו י"ע: ניל'ה. דפסמ' צי' מיעט
אנ' גל' יוס' סאונה ומון עשיינ'ו גל'
מעיט וסרי סורה כפמא לרעהן צענעון
הכל גל' צעת צחמיינו לדלהן זממיר
נסחט (על' דר' סה.) ולקמן (ד' קה).
המלהין ניל'ס צביניין מקו' נסס
ציטו' הוומילס על' כל פליק ופליך וכל
לבך מדילוס: הפה'רכו' כ'. דיל'ו'
בדבר מוו' סורה טענן היל':
נווטלון לא' נולגיאן. מגנלה נסנה
רבניהם קיה סכי' צפליק במל'ה
(פס'): ג' (ה'). דליהרטי מל'לה
למנות ומורויס: דוחה לא' קאטט.
לבני' כטב' ניס' גמוועדו ל'מ'!
קילון ד' גל' סקרכ' גמוועדו צביני'
(על' דר' סה): יוזו' ויעס' צומחה.
צטמיה. היל' מומכ' לדקה גל'ה: טענו'
נוו'ה. ניל'ס סטל'הן לוין בירעטל'ס
מיין וואיל' רצמ' ניל' גל' דומ'ה
צמ'ך סטמ'ס ווינ'ו גל'הן גל'הן
שחצ'ן למומ'ס וויל' גל'הן ממס' דס' ט'
הו' וועוד דק' צע' גל'הן גל'הן ער'ל'ס
ר'ה'ס: פאנ'ל' פאנ' צול'לן עלי'
מנות צס' ייס' ולעט'ה דלק'ה נקט
וקלח' גדרס' מה' גאנ'ס' גל'הן גל'הן
קס'ס' סאן' רזומ' צט'יל'ת מוס' סן'
מל'לה סט'ל'הן צפליק במל'ה (ו' קה):
טענו' ניא'. ניל' מל' גאנ'ס' צי'יל'
ברגנ'ן ג' איל' גאנ'ס' ממא' זאנ'
רגבי' טמ'ה גאנ'ס' כתיב' לי'ט' ו' ל'ס'
נדחס' וויל' ניז'ר נידחין גל' גצי'
ויל' ג' ק' ניג'ר נידחין צפליק גאנ'
ברג'יס (על' דר' סה): ואס' איל' גאנ'
במדבר ה ג'

בשנ

רְכָבֶת־בַּיִת מְמֻחָה תְּמִימָה לְפָנֵיכֶם
וְמִזְבֵּחַ קָדְשָׁה קָדְשָׁה עַל־גּוֹפוֹ
וְקָדְשָׁה בְּצִבְולָה וְעַלְבָה (טָכוֹת
וְדָקְמָלָה כְּסֵס צְבָעָם)

מואי קא מרבה יאל האכלו ממוני נא בפרטיה
ובחו איפיך אנו מצוחה דוגפה עריך: מנא הני מייל איד'
יוחנן משום ר' שמעון בן חנוך אמר קרא
השhir טעון הלל באכילהו וכו': מנא הני מייל איד'
המקודש לחג טעון הלל התקדש חג לילה שאין מקודש
לחג אין טעון הלל: זה וזה טעונין הלל
בעשיתון וכו': מ"ט איבעית אימא לילה קא
ممעת יומם לא קא ממעת ואיבעית אימא
אפשר ישיאל שוחטין את פסחין ונטלין
את לולביהם ואין אמרים הלל: ונאכלין צלי'
וכו': שבת אין טומאה לא מתני' שלא כרבי
יהודה דתניתא דרוכה את השבת ואין דורה
את הטומאה ר' יהודה אומר אף דורה את
טומאה מ"ט דת"ק מפני טומאה דחיתוי
יהוזר ויעשה בטומאה ורבו יהודה התורה
יהודה עליו לעשותו בטהרה לא זכה יעשה
פסח שני דורה את השבת פסח ראשון דורה
את הטומאה פסח שני דורה את הטומאה
פסח ראשון טעון לינה פסח שני טעון לנויה
דורה את הטומאה כמוון בר' יהודה ולביבי
יהודה טעון לנינה והא דתניתא ר' יהודה אומר
מנין לפסח שני שאין טעון לנינה שנאמר
ופנית בברך והלכת לאהלהך וכתיב' ששת
ימים תאכל מצות הנאכל לשש טעון לנויה
שאינו נאכל לשישה אין טעון לנינה תרי תנאי
ואליiba רובי יהודה: מתרני^ט חפסח שבא
בטומאה לא יאכלו ממוני ובין זכותות נdot
זיותות ואם יאכלו פטורין מכרת ור' אליעזר
פוטר אף על ביתא מקדש: גמ' ת"ד ובין
זכותות נdot ויזולדות שאכלו בפסח שבא
בטומאה יכול יה' חיבין תלמוד לומר כל
טההור יאכל בשיר והנפש אשר תאכלبشر
מושבך שלמים אשר לה' וטומאותו עליו
ונברתה נאכל לטהורים חיכים עליו מושום
טמא ושאנו נאכל לטהוריין אין טמאין חיבין
עליו מושום טמא ריבי אליעזר אומר יכול
דחקו^ט חיבין ונכנסו לעורה בפסח הבא בטומאה
יכול יה' חיבין תלמוד לומר לומר^ט ושילחו מן
המחנה כל צרען וכל זב וככל טמא לנפש
בזמן שטמאין מותים משתחווין ובין ומוצרען
משתחווין אין טמאי מותים משתחווין אין
ובין ומוצרען משתחווין בעי רב יוסף דחקו
טמאין מותים ונכנסו להיכל בפסח הבא
בטומאה מהו מדרישתי טומאות עורה
אישתרי נמי טומאות היכל או דילמא מאי
אישתרי לא אישתרי אמר רבא אמר קרא
הקצת מחנה איכא דарамי אמר רבא אמר
מוחוץ למחנה תשלחם כל היכא דקדרין
שלוחם קריין ביה ושילחו מן המחנה
מותאים ואכלו אמורין פסח הבא בטומאה
תבון

ל-דרישת גורמי נס כל תיכוך דקוריינט אל מוחן ממונה צורה
ל-דרישת גורמי נס כל קוריינט נס וצלהו מוקמת ממונה:

פָסָח שני אין טעון לינה. מים
לע' מלבדן מכל מקט קפה
טַעֲוֹן לינה. פי' יוס ט' וילך יוס ט'
דב' (ו). מסמע דעתן לינה

דראישטורי אישתרי מאי דלא
וישלחו מן המחנה אפלו
קרוא וישלחו מן המחנה אפלו
כבייה אל מחוץ לממחנה
בעי רב יוסף דהקו טמאי

טז א מ"י פ"ז מס' ק"פ
סלה טו:
יז ב מ"י פ"ד מס' צילט
מקՃס סלה יג ופ"ז
מס' ק"פ ס' ח:
יח ג מ"י פ"ד מס' צילט
אברהם ק"ה עז

הנחות ה'ח

(ג) רשות' נמק ל' ד"ה קל
לטלכני נמק ל' לדבון:

(ד) שם ד"ה ונמענו וכיו'
כלפי פסם ואפיילו סעיפים:

רבי נו חנאנא
מרבה אל איכלו ממו נא
דדמי ליה, בפרטיה קא
ומבטש לא תחטח על חמי.
ואן, ושיןין בעור דוגפה
עדיר, הדשן טען הלל
ובכלהון אמרון איפר
אלא בילוי גז, ובסה
שיני איני איכל
אלא בילוי גז, ובסה
הדרשו מזון ומזרחי.
ובגללן פפסה הדרש האשנין
הדרש נזון מזון ומזרחי
ודוחין תא השתת. וויקין
מינה שבח אין אבל טומאה
אין חייל טומאה, מילא לא
כרי יהודא, רינאי ודוחה
שבת ואינו דוחה טומאה,
מפני טומאה יהודו מון
הדרש אוניה יהוד שיני יעשו
בטומאה. ר' יהודה אמר
אף דוחה את טומאה,
מאן תעבגא, הדרשו הדרשו
ענילו עליישו כטהרה מון.
פפס ראשון ושני דוחין
את השבת את טומאה
טענין ליה.
בשלמא פפס שי דוחה
את הטומאה כרי יהודו,
אלא פילון לילן מכאן,
כרי יהודו, הדרשו מון לפפס
יהודא אמר מון לילן כרי.
ושענין תירגנאס, דוד גנא
תני משימה טען ליה
ודוד תא שום שמירה אין
טען לינה.
ברגנאי הפסה שב
בטומאה לא איכלו בגין
ובותה וולודת
ואם איכלו טפערין,
וקינמנא לר' יהושע דהאי
פפס האב בטומאה לאיכלו
מן ובין זכות נזות
וילודין, יכול הייביך.
תיל כל תהו יאלכל
בשער השער שר איכל
בשו, נאכלין להרווין
חריבין עליו שם נואה
וכרי. בעי ר' יוסף דחק
טמאים מיניהם נכננו להיכל
ההה, מדשותהי ניכר מונאת
עהוד אשרו נמי ומונאת
היכל.
ר' פשיט ר' בא
בלישנא אמר קמא אל אשורי
ובולישנא בהרמא משמעה
דאשורי, בעי ר' יוסף דחק
דאשורי סח והן החלב
באיכרוי סח והן החלב

מורות הש"ם

ימ' א מ"מ פ"ז מא' ק"ט
שְׁלָכָה ח:

ב ב מ"מ פ"ז מס' משלימות
ק"ר שְׁלָכָה כ:

כג ג מ"מ פ"ט מס' מא'
מִמְדֵין שְׁלָכָה ט:

כב ד מ"מ פ"ט מס' מא'
ק"ר שְׁלָכָה צ:

כג ו מ"מ פ"ט מס' מא'
ק"ר שְׁלָכָה ע "ט"ס"ב

כח ז מ"מ פ"ז מס' מא'
מִמְמוּת שְׁלָכָה י' ו' כ:

תורה או רשות האכלה

- הונגש אשר מזכיר השלמים כשר לשר לי ומי אמרו עלי וברבורה הונגש והוורא ז מעמידה.
- דרבון אל ערד עדת ישראלי לאמר בעשר ימים לודוש זהה ויקחו להם אישת השה בלבית בתה שה לכתה: שנות ב' כה ערך.
- ויהי לך לבם מושרנויות רצינה עשר ימים לודוש זהה ושחתו אותו לודוש ערד עדת ישראלי בון העברחים.
- צ' את בני ישראל ואמרת לאלהם אמן קורבני לתרמי לאץ נשבועה תשרות להקרבה כבדרור כ במנועה.
- והיה כי יבואך כי אל ארץ הבנין והוחזק במלילה היה צל' אש אשר נשבע לאכטיך לתה לך לא ארץ צב' חלב ודבש ועבדת את ה' שמות ג' היה העברקה הוקאה בחרבך במלילה היה שמות ג' היה.
- ואבלו את הקשר במלילה היה צל' אש ואכלהו: שמות ג' היה.
- ויבן יגער כריך ג' כל בדור פסח לכהן המולך ויזה אפור ואיך לשלשו על קידרין ואכלהו: שמות ג' היה.
- ויבן יגער כריך דצערן וככל בדור לא יאלל בון: שמות ב' מה.
- ויאמר כי אל משה ואחריו אותה חקוק דפסח יאלל בדור שנות ב' מה.
- תוישב ותביר ל' יאלל בדור שנות ב' מה.
- ויבן יגער כריך דצערן עד כבב קהן דפסח לכהן המולך אתו: יאלל ב' מה.
- אל האכלו בדור נבון ז' ומשל נaskell בדורם כי ברוך וועל קרבנה: שמות י' ב' מה.
- ובקה תאה ואכלו אותו מתרים נוגרים עיליכם בריכליכם בידיכם ואכלתם אותו בחפות פסח הוא לא': שמות ב' יא'

רבינו חנאנא (טמ"ש)
דיליך הוה מובחרת
באץ מיטראן, וכתיב ביה
בצחות ליליה אין יוצא
ונז, היה תלון הוה ודיבינ
עד גזותין אך הוה ודיבינ
באכילת פסחים עד חצאות,
וירישו בסוף מסכה אז.
דרדרו מפסח מצרים
ושירשו באכילה בפסח ערד
את עבדתך הוה והדרש
מצרים, ממן ממן דיביך
שבהמיה דר' זיהק בברבון
בפסח, חד לגופיה, חד
חד לגופיה חד שמותר

למעומדי פשה שני דבוותה.
לפמם דורות מלכין
מעודדת לילך נמייה דזוה דמקחו
מכבוסר נמי דה למפעט פטם צי
ללאן מקמו מצעדור ולן נמען פטם
דורות דהא לפטם צי גל היינץ
ליין דען פטם צי גל נמי
אבל שובר בפסח דורות
אמר קרא ועבדת. מימה
לייעץ' נמי לאוניר לכי עדרת
סהל כוון לדכמי בפסח צי וועס דע
ישכנו זו כל סכן בלהאנן:
אוותו בחפוץ ואין אחר בחפותן.
קסה לייעץ' ה' נמי גל פיר
ווחיימן חומו במאפון וויאן פטם צי
נעהכל במאפון הילך דורות
בסי נמי נעלם במאפון מועדות:
(עד' העמ"ד 3):
נאבל בחפותן ליה אחד וה'ה
לטמך דורות. וויאן מהממר
ה'ג' חמאי מנייה גל גטמיטין
ליין דסיט זוש ויך זומר דטמייה
ההוניג בעז' נמיינן וממוון גל סיוס
ההוניג דערז' זומר גל
ההוניג דערז' זומר גל

פסקן לווות נוגג ככ עגנון קוטר
בג' בג' אמר מניין לתלמיד
מורו להזכיר לי במועדו ולהלן
שר מה להלן טען ביקור ד'
ם קודם שחיתה שאני התה
ת את העבודה הזאת בחדרש
הוא הוה למעוטי פסח שני
- בלילה הוה ה' ג' דזה נאכל
את העבודה אלא הוה למה
כתביך וככל ערל לא יאכל בו
דר קרא ^טועבדת אלא בו למה
לא מעתה ^{טט} (וכל) בן נכר לא
ה לדורות אמר קרא ועבדת
המרת דת פסולת בחרומה
_ncer דאי כתוב רחמנא ערל
צרכא ואי אשמעין בן נכר
אימא לא צרכא אלא מעתה
יאוכל אבל אוכל הוא בפסח
הת דת פסולת ואין המרת דת
כל בו ה' ג' דבו איינו אבל אבל
יבן מלחת זכריו ועבדיו מעכבות
תתך דכתיב ^{טט} ועוצם לא ישברות
ת אמר קרא ועבדת אלא בו
ב ^{טט} אל האכלו מפני נא ממן
אמר קרא ועבדת אלא מפני
מן לא ^{טט} אמר קרא ^{טט} ואכלתם
נאכל בחפזון; ופסח דורות
ח פסח כל שבעה מי יאכा
אלא

עֲדָלִי מְלֵכֶת צַפְקָמָה מֵשׁ יְהוּ לֹא
צָהָטוּ: כַּדְבָּחָה הָיָר יוֹחָקָם,
לְהַקְרֵב נְמֻנָּשָׁךְ: אַפְּפָנוֹן. בְּמִשְׁרָיוֹת:
וְלֹא

מודאי שטרן טומאת בשר אישתרי נמי
טומאת אימוריין או דילמא מאי דיאישתרי
אישתרי מאיד לאל אישתרי לא אישתרי אמר
בבא מכדי טומאת אימוריין מהיכא איזהבי
טומאתה בשר דכתיב ^ב אשר לה ^ו לבות
את האימוריין כל היכא דעתיה לטומאת
אשר איתיה לטומאת אימוריין ^כ כל היכא
דרלתתיה לטומאת בשר ליתיה לטומאת
אימוריין בעי ורב זירא אימורי פסח מצרים
היכא אקטראינהו ^{א'} אל אבוי ומאן למאן לדלא
שיטוק עבדו ונוד הא הנא רב יוסף ^ג
טומאות היו שם על המשקוף ועל שתי
המזוזות ותו מידי אחרינא לא הוה:
מתרני מה בין פסח מצרים לפסח דורות
פסח מצרים מקחו מבערור וטען הזהא
באגורה אוב וועל המשקוף ועל שתי
המזוזות ונאל בחפוץ בלילה אחד ופסח
נוגה כל שבעה: **גמ'** מנא לן דרכיב
דרבראו אל כל עדת ישראל לאמר בעשור
לחדרש הוה ויקחו זה מקחו מבערור ואין
פסח דורות מקחו מבערור אלא מעתה
והויה לכם למשמרת עד ארבעה עשר ים
לחדרש הוה הבני נמי וה טען ביקר ד' ^ד מים
קדום שחיטה ואין אחר טען ביקר ^ו והנתני
שטען ביקר ד' ^ז ימים קודם שחיטה שנא ^ט תשע
אומר והויה לכם למשמרת עד ארבעה י
ימים קודם שחיטה אף כאן טען ביקר ד' ^ט יט
רכבתה תשמרו ופסח דורות נמי הכתיב ^ט ועכבר
שהו כל עבודות חדש וזה כוה אלא
רכבותה אלא מעתה דרכיב ^ט ואכלו את הבש
בלילה ואין אחר נאל בלילה אמר קרא ועכבר
לי ^ט ליכדר' אלעוז בן עורייה ר' ע אלא מעתה
אלאל בו ^ט דבו אינו אוכל אבל אוכל בפסח דורות און
אלאל בו ^ט דבו אינו אוכל אבל הוא אוכל במצפה ומורו
ואיצטראיך למיכתב ערל ואיצטראיך למיכתב ב
חטוש ובשיר לא יאל בו הци נמי דבו הוא איז
ירחות אמר קרא ועכבר אלא בו למה ^ט בו חמורות דת ^ט פסולת ואיז
משום דין לבו לשmins אבל ערל לדבבו לשmins
פסולת בהרומה אלא מעתה ^ט ומלחה אותו אויז
אוכל בפסח דורות אמר קרא ועכבר אלא בו ^ט ליל
ויאזין מילת זכריין ועכבר מיעכבה בהרומה אלא מ
בומו ^ט בו בבשר ולא אבל נא בפסח דורות
למה ^ט לבדרבה א"ר יצחק: ונאל בחפוץ וכו'
אותו בחפוץ אותו נאל בחפוץ ואין אחר
נווג כל שבעה וכו': אבל קאי או למא אפכ

הכל צו ווי נון מה ענדלו נון יהלט דמיית זכרים
שיימול חומס לכתיב צדמית עין קמול לו כל זכר ווי יקלט
ר' ממנו גמערך ובזיס עין מטה לאלאן ערל הטע בפקח מה קמן
אקשין חוב אל עיטה כל ערל לא יא
זה בפחס דורות. ושנין שאוי התם
ודוחת עטל ובן נבר ווועבש ושייב, דיפ-
שיימול עצמו וחורי ועבידי. ושביריה
זה שירוח על ערבותו דודש הזה
בפסח דארטונג דמשמע מעט עד אסדור
יעעל מעיל דארטונג נגן לעיל שאסדור
ומונפה לנוון קמנעה גוירה שוה, והדר לי

טם למשמרות עד ארבעה עשר יום
להקניך לוי, ונאמור בפסח מגירים
ו-ך באן כטמיז עטען בקרו, שא-
למוד שציך שםורה. אקשין טוב
את החדרה הזה, שיורו בלבודות
וואוא דטמצע, דרכין אונאי פסח
ו-ך בסוף גטרם אונאל בלבילה הזה
בדידות של חדש הזה כהה. אי hei

ונמקה נצחים הפליג מזקוקו לרודען
מייס נמל ויה לא ה' כפליין
ונעטנור ינקר צניש וצטב טוליחס
ונעטנור וצטב טוליחס קה' מהן:
כדר' הלאו צן עוויש וויז עיקינן.
בפ' זרכנות נמלן צללה קוה
ונעטנור נמלן' ועדרמי נחלן מיליס
לילון זום כי: עעל שמנו לחוי
ילן גרטקין גצי אדיי כל נעל וגוי כל
ן נעל וגוי סכי ממי כ' הלא בפי
רכמי כל עעל נעל ייחלן בו אמי כ' זום
ומלך קרלה ועדרת הלאן בו נסם לי זום
סמלמת דמי פוסטם ואין סמלמת דם
זוקטם גטנומת ווילען רוח נמיינטג
ונרעלן כו. ולן גרכי הלא ממעטה מושב
שכליף כי ליט' נוטך ובכיר כויל'
קרלה מיריה קומ' דטוטוב ובכיר הולן
דטוטוב ובכיר קבנ' סכט' זעדיי
ונרעלן נויל' ווילען דמי' עט' זעדיי
זענומת זענעלן (ד' ע'). וקרלה מיריה
או' ומופנה נגיינה צה נמל מושב
שכליף זפקח ונמל מושב ובכיר
מתרומה לדפלט ליא' הס' וה' זעדיי
ליכטניטז'ה לתב' זעדיי. ווילען

הנתקה מכו גיבן קן נזכר לירקן נא
הגהעלן (זב): ומלהמה הומו זו הצעיליס
טעומת למולו זו עגד חיינו מוכל פסק עט
גבעות עט). נמלר ממלנו בפסק (צמחיין ז) ונה
ביב בה אמרין לוה ולא לדורות, והא כתיב ביה
הנ' עשר טה, מה שללן אברעה מים קודם שחיטה, שנאמר תשומת
שם שחיטה. ונסען שאני תמיין ודרכיך ביה תשמרו
אל ערבון אברען מים, והוכחים בראות את אורתוגרפה
אל. אל עשרה מאלול לילה דארובי מונכחה שוויין כל
גילדת פסחים ליליה דארובי מונכחה שוויין כל

למיילך צ'יז דניך שפאָה
טַבְּעָה נִזְבָּחָה (הנִזְבָּחָה לְ)
דָוָסָה לְבָא מִכְמָכָה מִזְבָּחָה
אַלְמָלְמָה עֲמָלְמָה עֲלֵי
וְמִתְגָּעָן מַכְרָבָן לְבָא נִזְבָּחָה
כְּטוּמָה נִזְבָּחָה קְרָבָן
כְּפָרָה קְרָבָן קְרָבָן
מִזְבָּחָה נִזְבָּחָה כְּתָה (לעינָה)
[בְּ] מִזְבָּחָה לְהַלְלָה
בִּיקְרוֹ ד' יְמִין קְדוּשָׁה
שְׂהָרָה. סְמִים אֲסִירָה
לְזָבָחָה צָהָר, וְלֹא פְּסָמֶד
מִזְבָּחָה ל' מִיסָּה דְקָמָה
מִזְבָּחָה וְסְמִיטָה ב' צ'ז'
מִזְבָּחָה מִשְׁנָה צְבָיוֹן
קְרָבָן מִשְׁנָה צְבָיוֹן
ד' יְמִין (הוֹתָה מִשְׁנָה).
ד' הַמִּתְהָרָה תְּבָלָה.
דָלָס סְמִיעָה דָמָוּן וְמִגְכָּיוּן
מִגְנָלְיָה נִזְבָּחָה צְבָמוֹת
לְמִתְמָגָן לְבָלְלָה צְבָמוֹת
(לעינָה).

רביינו חננאל
מדרשוני טומאת באש
אשרי נמי טומאה
הזהב הצלבם וכו' לא, ופשת
רבא טומאת איזוריין
טומאתה שבר איזוריין,
שאנדר אש לה' לובות
אלא מארמונין, וכן דין דילתה
לטומאתה שבר לה' להה
לטומאת יזוריין. בעי ר' זעירא איזורי סח' מוצב' זר
והיכא איזוריינא. אמר
לה' לאן לאמן לאן לאן לאן
שירושק עבידינה. כלורו
כלול מים מני ואכלל
ואכלום. ועוד הא לא
ב' יוציא שלוש מזבחות
היו שם, אשר מדשו מהסקין
ושתים וחמש המזבחות שנשנו
עליהם מן הדם, ומוגבז
להקרבה לא הרה שם, האל

[מונטג'] מה בין פה
נשאלה לפה דורות פה
מזכיר מוקם ב忙着ו
וכי. הנה לא זכרת רוחקו
להם, וה מוקם ב忙着ו
לא דורותם מבעשו.
ואישין כי היה כל הד
וכי, והגיא מינן לתמיד
והיה להם למשתנה עד
יש בו מום ארבעה מים
ופה דורות אראי יאנט
של חדש היה הכה. ושנין
כוהה היה כהן קדש, וشنין
לא פה דורות. וشنין שא

מֵי שָׁהִיא פֶּרְקָה תְּשִׁיעִי פְּסָחִים

(ג) נעל ל' כה : (ד) זומיט
 דר ל' : (ה) זומיט דג ט.
 מינוחות דג פג : [לקמן ג'.]
 (ו) נפי קב"ה גלען דג ט.
 ג'. ג"ל כהן קה"מ רכשה
 וכן כו"ה צל"ם, (ט) נס"ה
 ליתת ווניה צל"מים, (י) ג"ל
 סכת, (ז) ס"ק ג'. (ט) ג"ל
 שפ"ב[עכברין]

1. ואמר משה לא כל העם נברא את הארץ אשר יעצמא מנהיגים מבהית עבדים כי בזקוק הוציא יי' ואתנבה מונה ולא יצאבל חמשן.
2. והם יעצמא בחורש נאכיבים:
3. אם שב הזה מקירiat את קרבנו והקרכיב ג' לפניה רוקרא ג' ואמ ש' קרבנו וההדרבון לפניו:
4. וירקא ג' יב

(ה) נמי' לממר רבה נסנו: (ט) שם לממי' מטה לבודתנייא סקנ:

הַלְּגָנָה מִתְּבָדֵא, וְלֹמֶד עַל כָּבוֹר
וְמַעֲשֵׂר וְסִפְרָה שְׁעָרוֹנִים
מִמֶּן לִימָס וְלִימָרְלוּן, הַנְּגָן
כְּבָבָה נְגָרָה קָרְנוּבָה קָרְנוּבָה
כְּבָבָה נְגָרָה, מִסּוֹס דְּסָסָה
שְׁעָרָן שְׁעָרָן גָּלָבָה לְבָבָה
סְקָלָבָה לְבָבָה סְקָלָבָה
סְלָמָם, וְלָמָיָם גָּמָרְלָמָה
קָרְלָה נְגָרָה דְּגָרָה כְּבָבָה
מִתְּבָדֵא לְבָבָה (תְּבָדֵא)
בְּשָׂבָב. סָהָר יְוִילָה,
לְהַדְּבָרָה כְּסָה שְׁבָרָה
שְׁנָהָר. וְצִוְּהָר, דְּן
סְנָהָר, עֲנָהָר, זְהָר
מוֹתָר סְפָטָה
חוֹתָר לְגָרָה וְןָרָה
לְמִלְמָה וְעַשְׂרָה סְמִיכָה
וְסְלִיכָה (שְׁמָמָה).

אלא אחמץ מלול דפסח מצרים לילא אחר ותו לא^๖ והתניא רבי יוסי הגלילי אמר מן לפסח מצרים שאין חמוץ נוהג אלא יום אחר ת"ל לא אכל חמץ וסידר ליה^๗ ביום אתם יוצאים אלא ה"ק לילה אחד והוא הדין לפסח דורות וחימוץ כל היום ופסח דורות נוהג כל שבעה: מתרני^๘ א"ר יהושע שמעתי שתמורות פסח קרביה ותמורות פסח אינה קרביה ואין לי לפרש א"ר עקיבא אני אפרש^๙ הפסח שנמצא קודם שהחitem הפסח ויועה עד שסחטאב ומיכר ובניא בדמיו שלמים וכן תמורתו אחר שחיטה הפסח קרב שלמים וכן תמורתו: גמ' ולימא פסח קרב ופסח אינו קרב הא קמ"ל דאיכא תמורת הפסח דלא קרבא שחיטה רבה אמר רבי זירא אמר שחיטה ולאחר שחיטה שנינו ולרב זירא קודם החזות ולאחר החזות שנינו ולרבי זירא הא כתני קודם שחיטה הפסח אימא קודם זמן שחיטה ירעה לאחר שחיטה יקרב ר"א אומר קודם החזות ירעה לאחר שחיטה יקרב וכו': אמר לאחר שחיטת הפסח ביא שלמים וכו': אמר רבא^๖ לא שנוא לא שנמצא לאחר שחיטה והמיר בו לאחר שחיטה תמורתו מכח קדושה והמיר בו לאחר שחיטה איתיביה אבבי^๓ אם כשב מה ת"ל אם כשב לרבות התמורות הפסח אחר הפסח שקרובה שלמים חיבי דמי אילימא שנמצא לאחר שחיטה' והמיר בו לאחר שחיטה פשיטא למזה לי קרא אלא לאו שנמצא קודם שחיטה והמיר בו לאחר שחיטה וקרו חזר שחיטה והמיר בו לאחר שחיטה וקרו אאי אתה^๕ כדתניא כשב לרבות את הפסח ולרבות פסח שעברה שגמו ושלים הבאי

לימים שטעון סמיכה ונסכים ותנווה חזות וشك
פסיק הענין *ילימד על העז* שאין טעונה אלה
הപסה שנמצא קודם שחיתות הפסח ירעה עד
מיו שלמים וכן המורה אמר ר' רבא לא שני
זה והמיר בו קודם שחיתה אבל נמצא קודם
טה המורה קרייה שלמים מאי טעמא כי קבעה
ידי לא חוי ליה לא קבעה איתיביה אבי אמר
נות המורת הפסח אחר הפסח שקריבת שלמים
יבול

קודם שהוותה הפסח רעה.
ר' עז"י ור' פפי יין דלמיה מ'
וימן כפ' סני צעניעי יימל' ק' (קד).
בגון נמנמו צעליס מ' צמאנכו דיליכ'
דיקוצונן (קד ו'). ולמי' יומן צאמ' ומו'
כל' ז' צטפנן סקאליקס חלא' ומו'
ולגההה הרהיטיך זאיל' בגדהה לויינען.

לכתחנה ומימי נח צפ' סמי צענין
רבי יוסי ורבנן חיו ממן יקילו
לחמי זידיס וגומפקתן [פ' ט'] פליין
ולדרן זקרך דמי לא נון מיקלן כל נון
קילבש מטוס דנדטה דמללה כטקלין
הוילס ודוק עלה צ'מ' געלן חי'י
מדלון מסמען לדרכ פלאג ויל' לי'י
קילבש מטוס דנדטה דמללה כטקלין
הוילס ודוק עלה צ'מ' געלן חי'י
מדלון מסמען לדרכ פלאג ויל' לי'י

קמ' ל וְאַבָּא תָּמֹרֶת הַפְּסָחָה וְלִי
קְרֻבָּה. וְקַדְעָנָה נֵצֶחֶן
וְזַמְּנָה כְּפָרָה בְּמִזְבְּחָה
וְגַלְילָה טְקוֹדָה וְאַזְנָה עַל
שְׁצַדְמָה נְדָס פְּקָמָה לְחַדְרָה
סְכִינָה קְדֻשָּׁה נֵצֶחֶן
סְכוּלִים וְאַחֲנָה קְרִיעָה נְעָוָנָה נְדָס פְּקָמָה
מִמְמְלָמָה בְּלָמִידָה קְרִיאָה קְרִמָה
סְלִיכָה דְּלִימָה גְּלִילָה
בְּפְקָמָה וְדַמָּה מִצְמָנָה צְסִינָה בְּלָמִידָה
בְּלָמִידָה רְלִיבָה נְפָסָם:

ושלמים הבאין מלחמת הפסים
לפי חומו נזון לפלי
בקוניטטם לדין סלמים סיינו מגן
ו"ז היה מוחם מס' (קפליט) צמלני
בדביס (ד"ר ע"ה: ד"ר למד) לדבלי
הבדיש ממממת פסק לפיק כל ספקוני
(ונחסן זו נ), סיינו מומל פסק דס
בדחימס וטה דלהיון: **ואם** ש
הפסים הקענין. פירך יונ"ה מדין כל
חווטו זגדי כדצ'ה קול ספקין עניין
וונחצ'ו נציגו ולנו צב' נס' זו כל-
היל' לאלה כתמי' נס' היל' נציג' זא-
כמניא' נמעוני מומלota היל' ג'יינ'ן

כז א ב ג מ"י פ"ד מכל' ק"פ סלכה י:
כז ד זס סלכה י:
כח ה מ"י פ"ה מכל' מעשה קרגנות סלכה ימ:

רביינו חנן אל
פס מצרים והוא גוללה
אחד וכן מצחו והוא
הוזע לפסח דורות ותומך
מצרים איננו נזוג אלא
יום אחד, שאמר לא
אכל חמץ ומוץ אתה
יעצמיאים והמשיך דורתו
נהוג כל שבתא נג��
שבעת ימים שואד לא
מאנצ בעביכם.

שומן ר' ירמיה שושע ממעני
ההמורות הפסח אנה קיריב
אלא אין לפרש און זר
עקבא אני אפראס הפסח
שונגעניא קודם קיריב
והאי דקארו רבוי ירושע
טהורת הפסח ואל ענא
פסח אנא לאל שמעניא
דאיכא תמורות פסח דלא
קרוב שליטי.
רכבה אמר זו שפעריש
רביע עקיבא בשכונתי אחר
שאבד פסחו והפריש
סם זו הפסח האבורי
נמצאו קודם [שהיית]
הפסח שפהריש רינה וו
שייסתארב וכו', ואם אחר
שוחיטה נמצאו קירוב הפסח
שונגעניא צעדי שלימים
כי בשעה שנמצאו כבר
בגנפבו בעלים ומוסלק
שם סחכ מעליין ודין
תמרורין. ר' זעירא
משננתנו בשונגעניא קודם
הצית. ר' זעירא דקונין קודם
שוחיטה קודם שונגעניא
אלא. עולחה כתנית.
הפסח ביא שלימים וכן
טהורת הפסח אנה קיריב
יביא שלימים וכן תמורות
אל בא בסחכ שנמצא אחר
שוחיטה הפסח מהפעריש,
וועז. זעירא דקונין קודם

כין הוא לא נסנו של הו לא לשלים מכך, שכבר יזכיר הבעלם בפסח ששהותם. אבל אם נמצא קודם שחתה והמיר בו קחו שיטה תמורה והוא הוא בעצמו והאתה אלי, דפסח עצמו שמא מגדום השתייה מה שיתה למלך קרבנה עדרי מן העזוק. התפל עלייה אמר רב שב מה תיל אמר כשב לרבות מומרת הפסח וכו. ושני לה לעולם שנמצאו אחר שחתה והמרי מכאן ואחר שחתה הוא, דקربנה תמורה שלם, ואוריאת מורה נון שלמים מעיל' נינוח ולא עבי' קרא. אין הין נירקי ואסמכתא בעלמא הוא. ליאלא ומוניה לה דרבנן אויריאש, הפסח שנמצא ורבי וכן תמן רהרעה, מאיר בהר לא שנא לאו רברב שלם, שנמצא קודם שחתה והמיר בו חזר תמורה [שחתה]. דאי תמורה כהך קרבנה, הילך לא קרבנה, גמزا קודם שחתה והמיר בו קודם שחתה. תמורה דלא רברב שלם. מא' טעמא כי כבב שחתה קודשה בפסח שנמצא מידי והוא להרבנה דחויה תואריא גמزا קודם שחתה והמיר בו קודם שחתה. תמורה דלא רברב שלם. מא' בקבב, ומוניה עלייה קרבנה.

א. עמי פ"ד מס' פcole סמיהצן סל'':
ב. מ' פ"ד מס' ק"ט גאנס:
ג. ל' פ"ד מס' דההט פcole סמיהצן סל'':
ה. לא ד ס' גאנס ע' עילן דהס כנ' קרם לממי מה' :

יריעון חננאל

אללא, אדרט ריל במאורה פדי' חטה שערבה שטה רואין כלו' עוזמרא בבי' הקראת רועה, ואאן פאס' שעורה שנומו קרב שלם', דנאנא טב' לברת הסח לאלה', כהוואר אומר אם שב לברת הסח שעורה שנומו ושלמים הבאים וו'. וועגן עינן אונר שמואל כל שערת אודרא רועה' בפחס נמי רועה אבאדרון גומציא, אבל בדוחין בגין שעורה שנומו והוואר לא' מאיר הילען אונר אונר רועה' פס' קמי קודס מומ' קאנקניעס' מלומ' וכן ממו געליו' היל' קאנען לעי' מם קולדס חנות דקאנען רזאין' אורה באילו' חייא' בטיבת הקברות. נקט הא' מס' לדתימית נמי סקפנום לנו' דטיה' טיל' כהנו' קו' געלס' טנמה' גל' הצעיך' דמי' כמו' מהו' הו' מכלפו צעליכ' :

זווידע ווין נלהך נליך ה לדע נהנמר

ואלה אבודה בשרות הפהשטי
אתה, דרבון אע"פ
שנמצאת האשהנה לעילו
אללא. דרבון בתמורה פ"ד
המפני שטאנר אמרה
ופירש אחרת החותם
ונמצאת הרשותה הרדי
שתהנו שנותר מינה נמצאת
ורוי. רודיקין מינה נמצאת
וחזר שוכבבו בעלים
מהנה. מכל שאמ נמצאת
קדום שוכבבו בעלים
רעעה. ואל כבב הפסח
דאבר נמצאת אויר (הפסח)
(צצ'ו) קודם שהחיה קרב
שלמים. ושינן שמואל
כבבא ברורה לי' (6)
ראמר בשמעותא דקמי⁷
הא שחייה קבבה. והא
מדארא יון יונון עליה אין
רכס שקי שלמים
ונומס לאלו למלוי למשה
ולמלת נצברת

אלא שנמצא אחר שורתה,
מכל סדרה של טקסטים
שנמצא בפירושים ובספרים
רומי מורה, דקדני במתנו
במכתבה המורה שנינה
מתה דברי רבי, ר' יונתן וקדום
פסח אשבד ונעוזן קדום
חוותה רועה. והוחנן אבודה
ונמצאת קדום תוצאות לאו
אבודה, והיא, דרבא דרבא
במהרחה בחלהת צדקה אדור
רבה אבודה לילא לא
שם אבודה. איני והא
אם רומי חמת הא היכי
לרי, יידי כהנני לה.
הה ממר: ואני איזו דבשען פפלקס.
הה מס' ממלוכ (דכ: ככ) וולמי ליליעס
ו נ מהר זמכלפו לאבעטס זי נון נמלען
הה מוי גונול חד בעטען פפלקס וממלען
פפלקס בעטען כפליס ובלנד ציקל חד גוד
הה מורי נימרוי זמוכן כרפה כרפה נויה זילע
נולדין היילי כדפלקסים:

תמהמי קודס צנמיה נבו (מיימה) נבו
צזוקל הפי' ל' נבו נמייה נהנו
kos כל צנמיה רועש צדמונלן:

אלימא שנמצא קודם שלמה לי קרא.
הוילך פמורא לדג כבשיטא. כתה נם ציין.

כל אף לפני הפסח בן תלמוד לומר ¹ הוא קרב ואין תמורה הפסח קריבת היכי לדמי אילימה שנמצא קודם קודם שחיתה והמיר לבו קודם שחיתה פשיטה למה לי קרא אלא לאו שנמצא קודם קודם שחיתה והמיר בו אחר שחיתה תיובתא ^(ט) דרבא תיובתה אמר שמואל בכל שבחתאת מטה בפסח קרב שלמים וכל שבחתמת רעה בפסח נמי רעה ורבינו יוחנן אמר אין הפסח קרב שלמים אלא שנמצא אחר שחיתה אבל קודם שחיתה לא מתפרק אלה רב יוסף וככלא הוא והרי ^(ט) חטאת שעברה שנשותה ד לרעה אולא ^(ט) ר' שמון בן לקש חטאת שעברה שנotta רوانן אותה כאלו עומדת בבית הקברות ורעה ואילו בכפסח כי הא גנונא קרב שלמים ^(ט) רותניא כשב לרובות את הפסח לאליה כשהוא אומר אם כשב לרובות את הפסח שעברה שנתו שלמים הביאין מהמת פסח לכל מצות שחשק בשחוא אמר ^ט אם עז הפסיק העניין למד על העז שאין טעון אליה אל כי קאמר שמאול באבדין ברחוין לא אמר ואבוד אבדה וברוחין משבחת לה והרי אבודה בשעת הפרשה לרבען ד לרעה אולא ^(ט) רותנן הפריש חטאתו אבדה והפריש אחרית החנית ונמצאת הרראשונה והרי שתיהן עומדות אחת מהן תקרב ושניה תמות דברי רבי וחכמים אומרים אין חטא מטה אלא שנמצאת לאחר שנתכפרו בעלים הא קודם שנחכפרו בעלים רעה ואילו בפסח היכא דאבד ונמצא אחר החוץ קודם שחיתה קרב שלמים שמואל בכלי סבירא לה אמר אבודה למיטה אולא אבודה כל אבודה לובי מטה ואילו בפסח היכא דאבד קודם החוץ ונמצא קודם החוץ רועה קודם החוץ לאו אבוד הוא כדרכא ^(ט) אמר רבא יאבדת לילה לאו שמה אבדה אלא רועה לובי היכי משבחת לה ברבי

שלהס נטמלהצעס קודס כפלס לאו אבוד הווא. פירוש וככל כי קהילע צומולע קהילעדיין קהילעדיין לי. ליעלע נמיימע כנון סכחידער ונטהוועלן

גָּנוֹן הַקְּפִידָה כְּפִמָּה כֵּן. מִמוּלָת כְּפִי
כְּכֶל קְרִיבָה שְׁלָמִים: כִּנְמוֹד לְוֹמֵר כְּאֵל
לְאֵין מִמוּלָתוֹ קְרִיבָה. נָנוֹ מִמוּלָת כְּבָר
הַמְּמֻלָּךְ יְסִיךְ מִמוּלָת פְּקָמָה שְׁלָמִיהָ קְרִיבָה.

ווקונגען ונדחא צפמאן ומ"ג דלעניא
מל מל מטני ס"ה ק"ה מסמען דן דהיכן
סומוטה פסם דלן קראזא קרלה מיאסה
ה' ליטויניך נספערין פלי: ט"ג
מר פטומלן כל אצטנטה מסה כו'
ד"ז יוחנן מר ארן פספה קראן צלמיס
ולג' צנמלה נאל אצטינה האן קודס

וְיִמְלָטוּ נַכְּרִים כִּי כְפֵם קָרְבָּן שְׁנָמֶת
סְלָקָם דָּעַמְקָם לְהַכְּלָלוֹ מִמֶּתֶן
מִפְנַתְּחָתָם לְהַטְּבָנָה גַּזְיִ פָמָה קָרְבָּן
לְמִלְמָתָּשׁוֹ דָּשְׂיָנוֹ מִמְוֹרָה פָמָה וּפָמָה
בְּעִילָוֹ וּכְלִיפָלוֹ בְּעִילָוֹ
סְמָעָדָרָה שְׁנָמוֹ קָרְבָּן סְלָמִים:

ונכון גב' מימה דמתה נפקה קרכ' רעיה דמתה נפקה רעיה לנו עטמם קמ' יס' צ'ה למד'ס דס' ס' מה' ס' קרכ' קרכ' היל' ס' מינ'ג' צענמ'ה ווועה : ווועה פוא. דכל צבענעם

ועשה נפקם רועה: לריש נקית צממן
ממורא צפלק ולד מפלה (דב' ככ').
שתם מומצ' נא מממוניטין דסמס
קמפני ואבעלא צנמה כו' וממליך נא
סכלוי קתני צערלא צנמה ובדלא י' ולו
בצלע' ונמנחת בעלה מוס: כל'ינו
ומודע נבי פקידות. כל מקוס צריה

וְהַיִלּוֹן כָּלִילוֹן טִילָּה בְּגִימָת סְקִירָה שְׁלִין
סְקִירָה נְכִנָּה סֵס לְטוּמָה וּרְעוּבָה עֶד
סְמִקְמָתָה וּמִמְכָּר וּפְלָנוֹ דְּמִיאָה נְדִבָּה
סְטוּפָלוּתָה כְּמוֹצָעָה עַלְיָנָה נְדִבָּה וּמְקִילִיָּה
סָאָה לְמַמְצָעָה וּמְדִרְכָּה כָּל יְסוּדָעָה
כְּסָעָה צְמִיקָּה מְמוּרָה (דָּבָר כָּל
וּמוֹתָר מְפֻלָּת וְהַדָּס קְרִיךְ קְמוּצָה מָן
מְעִירָה מְמֻתָּה שְׁמָמָה קְלִיכָּה נְמִקָּה מְקִילִיָּה:

שכ' נלע'ו'. קתני מישת פסח שבעלה
נמו קלט: ס' ג' כי קהיר טמאין גודזון
אלאחט לא' ז'. כי הולר טמאין כל' כל' נבנ'ם
ליפיכלו עבב' לומוד' צרכי על' ידי' קי' קי' קי'
שכ' סכ' קתנו רועש גל' למיכילו עבב' לומוד'
בלבולתו ווג' סח' ווא' גראברבו גוניא רב'.

טוטה צהבדה עד ספלייס למלת מכהן זולן לדמן סמפליס חעלת כ' : אין עוז כפליה כיוון לדמיין רבנן גם ממה

תולדות שחייטה הילר ח'זות: קרן א'למיס. כ-
תולדות קרן צלטיניס: אמאן כל' ספ'רלו
הילמיטי קודס שחייטה צ'ניו וזכה נמי
וזעה דקונטינה ח'זות: קודס ח'זות. צ'ניו
ש'ב' ליא: דה מר ל'ג. גצי מלחמת

נוה גראונד סטטוטר ווילס נוה שעת

תורה אור השלם

- ... ואמרם זכה פסה
ווזוא לוי אשר פסה על
תורה בני ישראל במנצחים
בנגבו את מרים ואת
תנין גביל ויקרא כ
ששות ב כ
שת קרבנו והקריב אתו
בפי יהוה ויקרא ג כ
... ו קרבנו
קריבו לפניהם דוד
ויקרא ג יב

הגהות הב"ח

- (ג) גמ' מיעט מה דרביה
מיינט מה:

מוסף ראש"י